

- De **aanpak van chronisch alcoholisme** was reeds onderwerp van een artikel in de *Folia* van augustus 1998. In verband met de behandeling van alcoholverslaving werd vermeld dat de plaats van geneesmiddelen beperkt is, en dat deze altijd moeten worden gecombineerd met psychosociale aanpak en gedragstherapie. Over disulfiram werd vermeld dat de doeltreffendheid op lange termijn in geen enkele gecontroleerde studie is aangetoond. Over acamprosaat en naltrexon werd toen vermeld dat deze middelen op korte termijn de drang naar alcohol en het risico van recidieven lijken te verminderen. In de *JAMA* [281, 1318-1325 (1999)] werden de resultaten gepubliceerd van een overzicht van 41 gecontroleerde gerandomiseerde studies naar de doeltreffendheid van medicamenteuze behandeling bij alcoholverslaving. Daaruit blijkt dat de meeste van deze studies, onder andere deze met acamprosaat en met naltrexon, de follow-up duur onvoldoende was omwille van het grote aantal patiënten dat de studie stopte. In de studies met voldoende lange follow-upduur kon geen significant voordeel van medicamenteuze behandeling van alcoholverslaving worden aangetoond.
- **Chronische otitis media** wordt gekenmerkt door perforatie van het trommelvlies en door otorrhoea, en treedt op bij ongeveer 1,5% van de volwassen populatie. De belangrijkste verantwoordelijke kiemen zijn Gram-negatieve kiemen, o.a. *Pseudomonas aeruginosa* en *Staphylococcus aureus*. Hoewel de aminosiden voor lokaal gebruik doeltreffend zijn, is hun gebruik beperkt omwille van hun ototoxiciteit. De auteurs van een editoriaal in de *British Medical Journal* [321, 126-127 (2000)] melden op basis van een systematisch overzicht van de *Cochrane Collaboration* dat de **chinolonen voor lokaal gebruik** in deze indicatie veiliger en doeltreffender zijn dan de aminosiden [oddsverhouding: 0,26; 95% betrouwbaarheidsinterval: 0,16-0,41], en dat antibiotica gebruikt in het oor doeltreffender zijn dan systemisch toegepaste antibiotica. Gezien het risico van resistentie wijzen de auteurs op de noodzaak van een rationeel gebruik van de chinolonen.
- In de *British Medical Journal* [320, 1221-1222 (2000)] werd een editoriaal gepubliceerd over de **behandeling van hyperhydrose**. Hyperhydrose is het overmatig zweten, meestal ter hoogte van de handpalmen, de okselholten en de voetzolen, maar soms ook over het ganse lichaamsoppervlak. De klassieke medicamenteuze behandelingen met anticholinerge stoffen toegediend langs algemene weg, of met een oplossing van aluminiumchloride lokaal toegepast, worden vaak verlaten omwille van het risico van ongewenste effecten, b.v. mond-droogte met de anticholinergica en huidirritatie met aluminiumchloride. In ernstige gevallen kunnen patiënten beroep doen op chirurgie (via thoracoscopie) of op een injectie van botulinetoxine. Botulinetoxine inhibeert na twee à drie dagen ter hoogte van de injectieplaats volledig het zweten, en dit door de inhibitie van de vrijstelling van acetylcholine; dit effect kan tot 11 maanden aanhouden. Het gebruik van botulinetoxine bij hyperhydrose ter hoogte van de handpalmen is af te raden gezien het risico van verlamming ter hoogte van de intrinsieke spieren van de hand. Er dient opgemerkt te worden dat botulinetoxine in België niet voor deze indicatie geregistreerd is, en dat een dergelijke behandeling zeer duur is.